

Sprawa C-518/08

Fundación Gala-Salvador Dalí Visual Entidad de Gestión de Artistas Plásticos (VEGAP)

przeciwko

Société des auteurs dans les arts graphiques et plastiques (ADAGP) i in.

(wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym
złożony przez tribunal de grande instance de Paris)

Zbliżanie ustawodawstw — Własność intelektualna — Prawo autorskie i prawa pokrewne — Prawo autora do wynagrodzenia z tytułu odsprzedaży oryginalnego egzemplarza dzieła sztuki — Dyrektywa 2001/84/WE — Osoby uprawnione do wynagrodzenia z tytułu odsprzedaży po śmierci autora dzieła — Pojęcie następców prawnych — Przepisy krajowe utrzymujące przez okres 70 lat po śmierci autora zastrzeżenie prawa do wynagrodzenia z tytułu odsprzedaży wyłącznie na rzecz spadkobierców ustawowych autora, z wyłączeniem spadkobierców i zapisobierców testamentowych — Zgodność z dyrektywą 2001/84

Opinia rzecznika generalnego E. Sharpston przedstawiona w dniu 17 grudnia
2009 r. I - 3093

Wyrok Trybunału (trzecia izba) z dnia 15 kwietnia 2010 r. I - 3111

Streszczenie wyroku

Zbliżanie ustawodawstw — Prawo autorskie i prawa pokrewne — Dyrektywa 2001/84 — Prawo do wynagrodzenia z tytułu odsprzedaży oryginalnego egzemplarza dzieła sztuki przysługujące następcom prawnym autora po jego śmierci

(art. 95 WE; dyrektywa 2001/84 Parlamentu Europejskiego i Rady, art. 6 ust. 1)

Artykuł 6 ust. 1 dyrektywy 2001/84 w sprawie prawa autora do wynagrodzenia z tytułu odsprzedaży oryginalnego egzemplarza dzieła sztuki należy interpretować w ten sposób, że nie stoi on na przeszkodzie istnieniu przepisu prawa krajowego, który zastrzega korzystanie z prawa do wynagrodzenia z tytułu odsprzedaży dzieła wyłącznie na rzecz spadkobierców ustawowych twórcy, z wyłączeniem spadkobierców testamentowych. Natomiast w ramach stosowania przepisu krajowego dokonującego transpozycji art. 6 ust. 1 dyrektywy 2001/84 sąd krajowy jest zobowiązany w pełni uwzględnić wszystkie właściwe normy kolizyjne regulujące przejście tego prawa do wynagrodzenia z tytułu odsprzedaży w drodze spadku.

Przyjęciu dyrektywy 2001/84 przyświecał bowiem podwójny cel, a mianowicie z jednej strony, zapewnienie, aby autorzy plastycznych lub graficznych dzieł sztuki mieli udział w sukcesie gospodarczym swoich dzieł, i z drugiej strony, wyeliminowanie zakłóceń

konkurencji na rynku dzieł sztuki, ponieważ obowiązek zapłaty wynagrodzenia z tytułu odsprzedaży dzieła w niektórych państwach członkowskich może prowadzić do przeniesienia sprzedaży dzieł do państw członkowskich, w których takie prawo do wynagrodzenia nie jest przewidziane. Ustawodawca Unii pragnął, aby następcy prawni autora mieli możliwość korzystania w pełni z prawa do wynagrodzenia z tytułu odsprzedaży po jego śmierci, natomiast zgodnie z zasadą pomocniczości nie uznał on za stosowne interweniować w drodze wspomnianej dyrektywy w prawo spadkowe państw członkowskich, pozostawiając w ten sposób każdemu z nich możliwość określenia kategorii osób, które mogą zostać uznane zgodnie z ich prawem krajowym za następców prawnych autora. W konsekwencji państwa członkowskie mogą samodzielnie dokonać wyboru rozwiązania prawodawczego w celu określenia kategorii osób, które mogą korzystać z prawa do wynagrodzenia z tytułu odsprzedaży po śmierci autora dzieła.

(por. pkt 27, 32, 33, 36; sentencja)